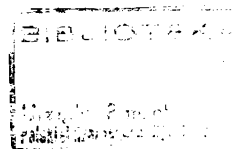

Warszawa, 20 stycznia 1934 r.

C096 29/30

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 19157.

Kl. 22 a, 29/30

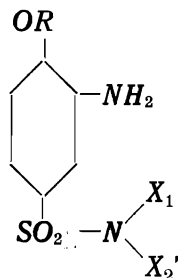
J. R. Geigy A. - G.
(Bazylea, Szwajcaria).

Sposób otrzymywania barwników mono-azowych.

Zgłoszono 19 października 1932 r.

Udzielono 5 października 1933 r.

Wykryto, że otrzymuje się cenne barwniki dla wełny i jedwabiu, jeśli dwuazowiażki amin o wzorze ogólnym:

gdzie R oznacza resztę aromatyczną, X_1 i X_2 — wodór względnie jednakowe lub różne reszty alifatyczne, aryloalifatyczne albo aromatyczne, sprzęgac z arylo-sulfo- (N) — albo benzoylo- (N) -pochodnymi kwasów 1-

amino-8-oksy - naftaleno - dwusulfonowemi. Barwniki otrzymane według wynalazku barwią wełnę i jedwab na piękne odcienie czerwone, które obok trwałości na folusowanie i światło wykazują również dobrą trwałość na działanie wody morskiej i pod tym względem przewyższają barwniki opisane w patencie niemieckim Nr 235775.

Przykład. Dwuazuje się 36,8 kg N -etylo-anilidu kwasu 2-amino-dwufenylo-etero-4-sulfonowego, białego krystalicznego produktu o punkcie topliwości 112°C , otrzymanego przez działanie jedno-etylo-aniliny na 4-sulfo-chlorek 2-nitro-chlorobenzenu, następnie przez kondensację otrzymanego (N) -etylo-anilidu kwasu 2-nitro-chloro-benzeno-4-sulfonowego z fenolanem sodowym i wreszcie zapomocą redukcji ze-

lazem. Roztwór dwuazoniowy, dobrze mieszając, w temperaturze 0°C wkrapla się wraz z nadmiarem octanu sodowego do wodnego roztworu 47,3 kg kwasu *p*-tolueno-sulfo-1-amino-8-oksynaftaleno-3,6-dwusulfonowego. Następnie zobojętnia się stopniowo, dodając roztworu sody. Po skończonem sprzęganiu mieszaninę reakcyjną ogrzewa się, wysala, sączy i suszy.

Otrzymany barwnik tworzy czerwony proszek, rozpuszczalny w stężonym kwasie siarkowym z zabarwieniem błękitno-czerwonym. Barwi wełnę i jedwab na czysty kolor czerwony, bardzo trwały na światło i podczas foluszowania, a także w wodzie morskiej.

Zamiast (*N*)-etylo-anilidu kwasu 2-amino-dwufenylo-etero-4-sulfonowego można stosować, np. 2-amino-dwufenylo-etero-sulfamid, 2-amino-dwufenyloetero-sulfanilid, 2-amino-dwufenylo-eterosulfo-*o*-toluidyd, 2-amino-2'-metylo-dwufenylo-etero-sulfanilid, przyczem otrzymuje się barwniki zupełnie podobne.

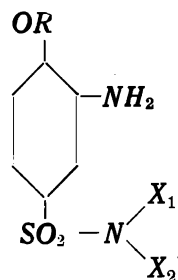
Zamiast kwasu *p*-toluenosulfo-(*N*)-1-amino-8-oksynaftaleno-3,6-dwusulfonowego można stosować np. kwas benzenosulfo-(*N*)-1-amino-8-oksynaftaleno-3,6-dwusulfonowy albo kwas *p*-toluenosulfo-*N*-względnie benzenosulfo-(*N*)-1-amino-8-oksynaftaleno-4,6-dwusulfonowy.

Jeśli zamiast kwasów arylosulfo-(*N*)-1-

amino-8-oksynaftaleno-dwusulfonowych zastosować kwasy benzoylo-(*N*)-1-amino-8-oksynaftaleno-dwusulfonowe, to otrzymuje się barwniki o takich samych cennych właściwościach, lecz o bardziej błękitnym odcieniu.

Zastrzeżenie patentowe.

Sposób otrzymywania barwników monoazowych, znamienny tem, że dwuazo-związki amin o wzorze ogólnym:

(gdzie *R* oznacza resztę aromatyczną, *X*₁ i *X*₂ wodór, względnie jednakowe albo różne reszty alifatyczne, arylo-alifatyczne albo aromatyczne), sprzęga się z arylosulfo-(*N*)-albo benzoylo-(*N*)-pochodniami kwasów 1-amino-8-oksynaftaleno-dwusulfonowych.

J. R. Geigy A. - G.

Zastępca: Inż. dypl. M. Zoch,
rzecznik patentowy.